
Bijbelgedeelte dag 06

Prediker 1 vers 1 – 11

1 De woorden van Prediker, de zoon van David, koning in Jeruzalem.

2 Een en al vluchtigheid, zegt Prediker,
een en al vluchtigheid, alles is *even* vluchtig.

3 Welk voordeel heeft de mens van al zijn zwoegen
waarmee hij zwoegt onder de zon?

4 De *ene* generatie gaat en *de andere* generatie komt,
maar de aarde blijft voor eeuwig staan.

5 De zon gaat op, de zon gaat onder,
en zij hijgt naar haar plaats, waar zij opging.

6 *De wind* gaat naar het zuiden
en draait naar het noorden.

Al draaiend en draaiend
gaat de wind,

En al draaiend
Keert de wind *weer* terug.

7 Alle rivieren gaan naar de zee,
toch raakt de zee niet vol.

Naar de plaats vanwaar de rivieren kwamen,
daarheen keren zij terug, om *vandaar weer* te gaan *stromen*.

8 Alle dingen zijn *zo* vermoeiend,
dat niemand het kan uitspreken.

Het oog wordt niet verzadigd van zien,
het oor wordt niet vol van horen.

9 Wat er geweest is, dat zal er *weer* zijn.

Wat er plaatsvindt, dat zal *weer* plaatsvinden.

Er is niets nieuws onder de zon.

10 Is er iets waarvan men kan zeggen:

Kijk eens, dat is nieuw?

In de eeuwen die voor ons geweest zijn,

is het er al geweest.

11 Er is geen herinnering aan de vroegere dingen.

Ook aan latere dingen, die *nog* komen,

zal geen herinnering zijn

bij hen die daarna komen.

Bijbelgedeelte dag 07

Prediker 1 vers 12 – 18

12 Ik, Prediker, was koning over Israël in Jeruzalem.

13 Ik legde mij met *heel* mijn hart erop toe met wijsheid te onderzoeken, en na te speuren alles wat er onder de hemel plaatsvindt. Dat is een treurige bezigheid, die God aan de mensenkinderen gegeven heeft om zich ermee te vermoeien.

14 Ik heb alle werkzaamheden gezien die er onder de zon plaatsvinden, en zie, het was alles vluchtig en najagen van wind.

15 Het kromme kan niet rechtgemaakt worden
en wat ontbreekt, kan niet meegeteld worden.

16 Ik overwoog in mijn hart: Zie, ik heb *mijn* wijsheid vergroot en vermeerderd, meer dan allen die vóór mij in Jeruzalem geweest zijn *de hunne*. Mijn hart heeft veel wijsheid en kennis ontdekt.

17 Ik legde mij met *heel* mijn hart erop toe wijsheid te kennen, en overstand en dwaasheid te leren kennen. Ik merkte dat ook dit *slechts* najagen van wind is.

18 Want in veel wijsheid zit veel verdriet.
Wie kennis vermeedert, vermeedert leed.

Bijbelgedeelte dag 08

Prediker 2 vers 1 – 11

1 Ik zei in mijn hart: Kom toch, ik zal u op de proef stellen met blijdschap, en zie *daarom* het goede aan. Maar zie, ook dat was vluchtig.

2 Over het lachen zei ik: Dwaasheid, en over de blijdschap: Wat brengt die teweeg?

3 Ik onderzoek mijn hart door mijn lichaam te verkwikken met wijn (mijn hart echter behield in wijsheid de leiding) en door dwaasheid aan te grijpen, totdat ik zou zien wat het beste is voor de mensenkinderen om onder de hemel te doen *tijdens* het getal van hun levensdagen.

4 Ik heb voor mijzelf grootse dingen tot stand gebracht:

Ik bouwde mij huizen,
ik plantte mij wijngaarden.

5 Ik legde mij tuinen en boomgaarden aan
en plantte daarin allerlei vruchtbomen.

6 Ik legde mij waterbekkens aan
om daaruit een bos met jonge bomen te bevochtigen.

7 Ik verwierf slaven en slavinnen
en de *in* huis *geboren* kinderen behoorden mij toe.

Ook had ik grote kudden runderen en kleinvee,
meer dan allen die vóór mij in Jeruzalem geweest zijn.

8 Ik vergaarde mij ook zilver en goud,
kostbaarheden van koningen en gewesten.

Ik zorgde voor zangers en zangeressen,
en de genoegens van de mensenkinderen: genot in overvloed.

9 Ik werd groter en nam toe,
meer dan allen die vóór mij in Jeruzalem geweest zijn.

Ook bleef mijn wijsheid mij bij.

10 Al wat mijn ogen verlangden,

onthield ik ze niet.
Ik ontzegde mijn hart
geen enkele blijdschap,
Want mijn hart werd verblijd
vanwege al mijn zwoegen.
Dat was mijn deel voor al mijn zwoegen.

11 Toen richtte ik *mijn aandacht* op al mijn werken, die mijn handen gemaakt hadden, en op het zwoegen waarmee ik had gezwegen om ze tot stand te brengen. Zie, het was alles vluchtig en najagen van wind. Daarin was geen voordeel onder de zon.

Bijbelgedeelte dag 09

Prediker 2 vers 12 – 17

12 Daarna richtte ik *mijn aandacht* op het bezien van wijsheid, ook van onverstand en dwaasheid. Immers, hoe zal de mens die na de koning komt, *doen* wat al gedaan is?

13 Toen zag ik dat de wijsheid voorkeur heeft boven de dwaasheid, evenals het licht voorkeur heeft boven de duisternis.

14 De wijze heeft ogen in zijn hoofd, maar de dwaas wandelt in de duisternis. Toen merkte ik ook dat één lot hen allen treft.

15 Toen zei ik in mijn hart: Zoals het lot van de dwaas ook mijzelf treft, waarom ben ik dan toen zo bovenmate wijs geweest? Ik sprak in mijn hart: Ook dat was vluchtig.

16 Er is immers voor eeuwig niet meer herinnering aan een wijze dan aan een dwaas. Wat er nu is, wordt in de dagen die komen, allemaal vergeten. Hoe sterft de wijze met de dwaas?

17 Daarom haatte ik het leven, want het werk dat plaatsvindt onder de zon, leek mij kwaad. Het is immers alles vluchtig en najagen van wind.

Bijbelgedeelte dag 10

Prediker 2 vers 18 – 26

18 Ik haatte ook al mijn zwoegen waarmee ik zwoegde onder de zon, *zwoegen* dat ik zou moeten overlaten aan de mens die er na mij zijn zal.

19 Want wie weet of die wijs zal zijn of dwaas? Toch zal hij beschikken over al mijn zwoegen waarmee ik, zij het met wijsheid, heb gezwoegd onder de zon. Ook dat is vluchtig.

20 Zo kwam ik ertoe mijn hart te doen wanhopen vanwege al het zwoegen waarmee ik had gezwoegd onder de zon.

21 Want is er een mens wiens zwoegen met wijsheid, met kennis en met bekwaamheid geschiedt, hij moet die *als* zijn deel overgeven aan een mens die er niet voor gezwoegd heeft. Ook dat is vluchtig en een groot kwaad.

22 Ja, wat heeft de mens aan al zijn zwoegen en aan wat zijn hart najaagt, waarvoor hij zwoegt onder de zon?

23 Want al zijn dagen zijn *vol* leed, zijn bezigheid is verdriet. Zelfs in de nacht komt zijn hart niet tot rust. Ook dat is vluchtig.

24 Is het *dan* niet goed voor de mens dat hij eet en drinkt en zichzelf in zijn zwoegen het goede laat genieten? Ook dit heb ik gezien: het komt uit de hand van God.

25 – Wie eet en wie geniet er immers meer van dan ikzelf? –

26 Want Hij geeft wijsheid, kennis en blijdschap aan de mens die goed is voor Zijn aangezicht. Aan de zondaar echter geeft Hij de bezigheid om te verzamelen en te vergaren, om het te geven aan wie goed is voor Gods aangezicht. Ook dat is vluchtig en najagen van wind.